

KDO NÁM NOSÍ DÁRKY?

foto: www.google.com

Ježíšek je zdrobnělinou jména Ježíše Krista, jehož narození slaví křesťané právě o Vánocích. Ve středověku naděloval dárky dětem 6. prosince sv. Mikuláš, nebo se nadílka odehrávala 28. prosince na Svátek neviňátek. Tradice dárků na Štědrý den (popřípadě 25. prosince) vznikla až v 16. století. Němečtí protestanté totiž odmítali uctívání svatých podle katolické církve, a tedy i sv. Mikuláše. S největší pravděpodobností to byl Martin Luther, který v 16. století nahradil postavu sv. Mikuláše svatým Kristem (německy heiliger Christ), a přeložil nadílku na den narození Ježíše Krista, tedy na 25. prosince. V 19. století tradice Ježíška v Čechách, na Moravě a ve Slezsku plně zdomácněla a ve 20. století už vystupuje Ježíšek pravidelně ve spojení

foto: www.google.com

s rozsvíceným vánočním stromečkem. „Přinese nám Jezulátko něco?“ ptaly se děti babičky potajmo, když se začalo uklízet ze stolu. - „To já nemohu vědět, uslyšíte, jestli zazvoní,“ řekla babička. Děti menší postavily se k oknu mínice, že Jezulátko musí jít okolo oken a že je uslyší. - „Což nevíte, že není Jezulátko vidět ani slyšet?“ pravila babička. „Jezulátko sedí v nebi na světlém trůnu a posílá dárky hodným dětem po andělech, kteří je přinášejí na zlatých oblacích. Neslyšíte nic než zvonků hraní.“ (Ukázka z knihy *Babička*, kapitola XII).

Santa Claus, známý též jako svatý Mikuláš, Otec Vánoc nebo jednoduše Santa je legendární osoba, která v mnoha

foto: www.google.com

zemích dává dárky všem hodným dětem. Název Santa Claus vznikl chybou ve výslovnosti nizozemského slova Sinterklaas, které je zkratkou slova Sint Nicolaas (svatý Mikuláš). Nejrozšířenější moderní vzezření Santa Clause jako tlustšího muže s vousy v červeno-bílém oblečení se někdy mylně označuje jako výtvar reklamní kampaně na Coca-Colu ve 30. letech 20. století, ale byla to zřejmě již reklamní kampaň na nápoje společnosti White Rock, která jej takto začala znázorňovat od roku 1915.

Děda Mráz je zosobnění ruské legendy a představuje období zimy. Bývá to stařec, který jezdí na saních se sprežením bílých koní a přináší zimní počasí. O pravoslavných Vánocích se mu proto obětovala kaše nebo kysel. Tato bytost se ve 20. století změnila a stal se z ní novoroční děda Mráz, který nosí dětem dárky. Komunistický režim v Sovětském svazu se snažil postavou Dědy Mráze nahradit Ježíška a vánoční oslavy přesunout na Nový rok. *Ludmila Bartáková*

Jezulátko

foto: www.google.com

Pražské Jezulátko je malá dřevěná soška s povrchem vymodelovaným z barevného vosku zobrazující Ježíše Krista v útlém dětství, vystavená v **chrámu Panny Marie Vítězné na Malé Straně v Praze**. Soška pochází ze Španělska, byla vyrobena zřejmě kolem poloviny 16. století. Legenda vypráví, že se Ježíš ve své dětské podobě zázračně ukázal jistému mnichovi, který pak tuto sošku vymodeloval. Podle další legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, zakladatelka Řádu bosých karmelitek. Sošku prý darovala své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy. Jezulátko oblékají řádové sestry do královských šatů. www.wikipedie.cz

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE

Další, tedy jarní vydání, bude mít podtitul **Když velcí byli malí**. A na co se tedy můžete, milí čtenáři, teší? Například na zajímavé fotografie z dětství svých učitelů či známých osobností, na netradiční dětské zážitky, na příběhy z dětství našich rodičů či prarodičů.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY

foto: Petr Salaquarda

Fotbalu a florbalu vládnou na naší škole dívky

Naše fotbalistky suverénně vyhrály turnaj Prahy 8, v následném celopražském kole se tým ve složení **Tereza Šebková, Romana Komrsková, Kristýna Koutníková, Jana Shkvarok, Barbora Kalašová, Katarina Klinerová, Nicol Teplá, Natálie Kryštofová a Markéta Příbylová** rval o nejvyšší příčky. Z 237 škol byly naše dívky na krásném třetím místě, kdy z 10 zápasů prohrály pouze jedno utkání, bohužel to nejdůležitější.

SPORTOVNÍ ÚSPĚCHY

foto: Petr Salaquarda

Florbal
I ve florbalu byly naše slečny

úspěšnější než naši chlapci. Tým ve složení **Karolína Kaiserová, Denisa Moutelíková, Jana Shkvarok, Tereza Šebková, Markéta Příbylová, Barbora Kalašová, Lucie Maršíková a Marija Lazarevičová** hrál naprosto úžasný, fyzicky velmi náročný florbal. Holky skvěle plnily pokyny učitele a na turnaji patřily mezi nejlepší týmy. Jejich vítězství cesta skončila až ve finále Prahy 8. *Petr Salaquarda*

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

foto: Stanislav Pohořal při jednání se zástupci OF v roce 1989

foto: Jan Růžička

V letošním školním roce se naše škola opět zapojila do projektu Příběhy našich sousedů, který je veden organizací Post Bellum. Žákovský tým z 9.B si sám vybral pamětníka, pana Stanislava Pohořala, který krátce učil matematiku a fyziku na naší škole.

Reportáž o průběhu natáčení pamětníka pro vás napsala Veronika Matoušková

NAŠI SOUSEDĚ

Letos se na naší škole opět realizuje projekt „Příběhy našich sousedů“. Stejně jako v loňském roce se ho znovu ujala třída 9.B. Náš tým ve složení Tereza Kindlová, Veronika Matoušková, Josef Šplíchal, Jan Růžička, Jakub Zikán a Natálie Kryštofová si vybral našeho bývalého učitele matematiky a fyziky, pana Stanislava Pohořala. Proč? Častokrát nám o hodinách vyprávěl o svém životě, jenž byl zajímavý od dětství až doposud. Neváhali jsme tedy ani minutu. 22.10. se uskutečnilo první hlavní natáčení. Společně jsme strávili dvě hodiny ve sborovně.

ilustrace: obrázek nakreslený vojáky v Lybii jako poděkování panu Pohořalovi

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

foto: Stanislav Pohořal

foto: Stanislav Pohořal

Musím uznat, že pan Pohořal byl perfektně připravený, neboť věděl přesně, o čem chce mluvit a co nám chce ukázat. Z jeho výrazu nebylo těžké rozpoznat, že rád vzpomíná na spoustu momentů a přátel. Někdo by možná mohl tvrdit, že jen sedět a poslouchat někoho, jak vypráví o svém životě, může být nudné. Nikomu to nevyvracím, avšak pro nás to byl úžasný a neopakovatelný zážitek. 5.11. se natáčelo podruhé, tzv. dotáčky, při kterých jsme se dokonce dostali do divadla ZA PLOTĚM, jež se nachází v areálu psychiatrické léčebny. Zde se pan Pohořal po letech vrátil na pódium. Vstřícně nám odpovídal na veškeré dotazy, nenastal moment, kdy by se tvářil znuděně. Troufnu si tvrdit, že projekt nebere jako ztrátu času, nýbrž jako užitečný čin, jenž může někoho zajímat a možná

i inspirovat. Mohla bych tu o projektu psát ještě dlouho, avšak vím, že neradi čtete dlouhé texty.

Nemám tedy lepší závěr, než je krátký vzkaz od pana Pohořala:

„ Snažte se dávat si osobní cíle a snažte se je také dodržovat. Neutíkejte před nimi, a když půjdete do toho života, tak se taky snažte o to, abyste se obraceli na lidi, kteří vám mohou pomoci právě při překonávání různých potíží.“

Veronika Matoušková 9.B

ZÍTRA CELÁ ZEMĚ

foto: www.google.com

WORKSHOP PRO 9.ROČNÍK KE 30. VÝROČÍ SAMETOVÉ REVOLUCE

Workshop mě bavil, protože mi to přišlo záživné a zábavné. Začátek mi sice přišel trochu nudný, ale to chápu, bylo to asi na rozehrání. Překvapilo mě ale, jak to začalo být po chvíli zábavné. Líbilo se mi, že jsme si mohli vyzkoušet, jaké to za doby komunistů měly děti ve školách, my jsme si sice z toho dělali srandu, ale dříve to muselo být strašné. Když jsme si hráli na různé postavy, přišlo mi to hodně zábavné a vžil jsem se do toho. Při hereckých výkonech byl ve třídě trochu zmatek, ale to mi nevadilo. Poté jsme si vytvořili cedule, proti čemu bychom stávkovali, tohle mi přišlo trochu nudné, ale na uklidnění ok. Program byl náročný, přesto mě velice bavil a přijde mi jako dobrý nápad do škol. Moc mě potěšil Petr Kerbl 9.A

Představovala jsem si tento program jinak. Myslela jsem si, že to bude nudná přednáška na tři hodiny, při které budu jen sedět, popřípadě spát. Toto jsem si myslela ještě tak prvních pět minut. Ale ten náhlý zvrát, když jsme měli možnost přenést se do jiné doby a být naprosto rozdílnými osobnostmi, byl okouzlující. Celým dnem nás provázela dobrá atmosféra a pocit svobody slova. Těchto akcí by mělo být více. Pro mě to bylo naučné nejen po dějepisné stránce, ale ukázali mi, že občas se vyplatí i diskutovat. Někteří učitelé to nevnímají, ale i děti potřebují občas prosadit nebo sdělit své názory. A občas nejsou ani tak hloupé nebo zbytečné. Diskuze vedou ke kompromisům. A těch v současné době ubývá. Viktorie Týblová 9.A

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Žáci sedmé třídy měli v hodině slohu napsat dopis z budoucnosti. Jak do dopadlo, to si můžete přečíst sami:

Škola v přírodě

Mars 38. 14. 2069

Ahoj mami a tati, dnes mi omylem robot jménem Sunny rozšlápl telefon, a tak jsem si vytiskla nový, ale to není důležité. To podstatné je, že jsou tu obrovské létající talíře a my po nich můžeme lézt!!! Mimochodem, můj milovaný mimozemský mazlík se má skvěle. Dnes jsem mu hodila pár diamantů. Agrofert je moc šikovný a těší se na nás. Zítra poletíme do Egypta na procházku a k večeri si asi dáme pár plastových brček s posypkami z cementu, MŇAM!!! Nebojte se, určitě vám přivezu pár kousků z Neptunu. Jelikož jsme na Marsu, je tu trochu vedro. Moc se na vás těším, pozdravujte našeho kuchyňského robota Kevina. Papa Bětka X.
Alžběta Hnátková 7.C

Biom 30. 2. 2069

Milý Lwinkey, zdravím tě z Biomu. O tom jsi už určitě někdy slyšel. Je to umělý les. Vypadá to skoro jako kulisy z filmu. Ale musí nám to stačit vzhledem k tomu, že je to momentálně jediná "příroda". Jsme tu na škole v přírodě (docela se divím, že to ještě nepřejmenovali). Byl to opravdu drahý výlet. Jenže mi rodiče pracují v Ekonu. Jsou tam dobře placeni, a jelikož Ekon sponzoruje Biom, dostali slevu. Bydlíme v různých domech. Každý dóm má tři patra. A jsou obrovská! Jedno patro je obývací a kuchyň, druhé ložnice a koupelna. A ve třetím patře je posilovna, wellness a párty část. Bydlíme po dvou až po třech a můžeme si zvat lidi. Budeme tu přesně měsíc, ale já bych tu zůstala celý rok! Máme i program. Každý den ve tři jdeme na společnou vycházku jako škola a vracíme se v pět. Potom máme zase volno.

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

K obýváku patří i velká knihovna se spoustou videoher, které můžeme hrát! Ty hry a dokonce i knihy vás přemístí do děje! Tam vždy trávím celé odpoledne. A v každém dómu je taky jeden robot. Říká dobu snídaně a oběda a taky večere. Uklízí, vaří a obsluhuje. Mimochodem, v dómu číslo 11 je tvůj příbuzný! Má stejné číslo! Jmenuje Twindey a říká, že je tvůj bratr! Je to taky robot modelu 2132. Moc si to užívám. Pozdravuj rodiče a pa!
Tvá kamarádka Sára S.
Sára Sochrová 7.C

foto: www.google.com

na Marsu. Představ si, že si mě oblíbil jeden Martánek! Chtěli jsme si ho vzít domů, ale prý by zkameněl. Když jsme dorazili, vzal nás pan učitel do KFC. Představ si, že už tam kuřata přestali prodávat! Dali nám místo toho kočku. Pokoj je super! Záchod umí létat a televizi máme ve virtuální realitě. Máme vodní postele s kolečky. Z vodovodu místo vody teče ropa a je tu mýdlo, které zabije 100% bakterií. Z okna vidíme Asii, a když si vezmeme dalekohled, vidíme i Velkou čínskou zeď. Když jsme si kupovali bonbony, tak jsme platili okem. Už se na tebe těším!
S láskou Pepík
Petr Sova 7.C

Milá Toničko, píš ti z naší školy v přírodě. Je to tady fajn. Bydlíme v mrakodrapu, který měří 2895 m. Bydlíme úplně nahoře v pokoji 6868. Když chceme ven, tak musíme mít kyslíkové bomby, protože, jak víš, amazonský prales shořel. Včera jsme byli na výletě na Slunci. Bylo nám vedro, ale chladili jsme se. Můj spolužák Pepa spadl do vesmíru a skončil

PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

foto: www.google.com

Žáci devátého ročníku pracovali v hodině slohu s emočními kartami. Měli za úkol vystihnout, proč se velryba na obrázku tváří právě zobrazeným způsobem.

Už vím, proč jsem se narodila bez křídel

Čas od času hledím na oblohu a pozoruji racky, jak létají ze strany na stranu přes celé moře. Přestavuji si, jak létám spolu s nimi. Chci to! Chci vyletět z vody a odletět dál a dál až ke slunci. Samým nadšením se mi začnou třást ploutve. Dám se do pohybu. Plavu vzhůru ke světlu a ani nevím jak. Mávám ploutvemi tak rychle, že si chvílemi opravdu myslím, že se vznesu nad hladinu a odletím do modří oblohy. A je to! Vyletěla jsem z moře jako raketa. V tu chvíli mě zpozoruje racek. Dívám se mu do prázdných očí až do chvíle, než mě uchopí silným

foto: www.google.com

zobákem. Co teď? Bolí to. A bolí i ten pocit mé vlastní naivity a hlouposti. Smýkám sebou tak dlouho, až pták povolí své sevření a já se zřítím zpátky do vln. Celá rozklepaná se spustím až k chladnému dnu. Už vím, proč jsem se narodila bez křídel.
Viktorie Týblová 9.A

Žáci 7. ročníku se inspirovali textem: Jak a kudy do krajiny snů Ivana Vyskočila. Název jejich práce byl: Jak a kudy do krajiny nedělního oběda.

Do krajiny nedělního oběda se dostaneme tak, že si sedneme do dopravního prostředku jménem Stolová židle. Nastartuje se tím, že si dáte jedno sousto z nedělního oběda. Hned po prvním soustu se objeví v Předkrmovicích, kde na náměstí stojí socha známého kuchaře jménem Kuba Kuba. Dále

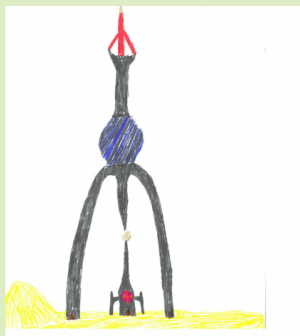
pokračujete po dlouhé silnici do Polívkovic, které se dělí na dvě části, Gulášovice a Vývarovice. Z obou částí vede silnice dál, pak se cesta dělí na tři části. Vpravo jsou Bezchufovice, většinou tam mají jídlo bez chuti, vlevo jsou Přesolovice, tam jedí lidé, co mají kuráž. Prostřední cesta vede do Dokonalic, kde vše je dokonalé. Po výběru jedné ze tří cest vás pak čeká další cesta, do Krajiny poledního klidu.
Tomáš Pohořelý 7.C

Než se vydáme do krajiny nedělního oběda, musíme přežít šest a půl dne čekání na dopravní vozidlo. Nejčastějším dopravním prostředkem je židle u jídelního stolu. Než ale budeme moci usednout, musíme si připravit patřičné vybavení, které se skládá z příborů, lžic, mělkého a hlubokého talíře. Doporučuje se i sklenice na pití, ale ta není zařazena do povinné výbavy vozidla. Když máme výbavu nachystanou, usedneme na židli a přisuneme se blíž ke stolu. Tímto gestem jsme nastartovali motor a vyjeli. První zastávkou jsou Polívkovice, kde vaří vyhlášené polévky. Někteří lidé se v Polívkovicích ani nezastaví, ale doporučuje se to. Když ochutnáme jednu z úžasných polévek madam Nudlové, vrátíme se zpátky na hlavní silnici a pokračujeme směrem ke křížovatce. Tam můžeme odbočit doleva na Sladčkovice, nebo doprava na Slánkov.

Pokud se rozhodneme jet na Slánkov, zvolíme cestu většiny lidí. Ve Slánkově si vybereme jeden z mnoha chodů a pokračujeme dál na Přílohovice. Z Přílohovic se pak vydáme na zpáteční cestu. Můžeme si vybrat, jestli přes Kávouše, nebo přes Dezertov. Tam přestoupíme na gauč nebo postel a přes Dalsívacetice pokračujeme do Limbu.
Zdenka Vacková 7.B

Nejlépe se do krajiny nedělního oběda dostanete na židli u jídelního stolu. Nejprve si musíte představit své oblíbené jídlo a pak se přesunout do krajiny oběda. Pojedete přes vaše nejnhusnější jídlo až po nejlepší. Tam si vystoupíte a půjdete okolo Špagetária, Rajs kouše a Svičkouše. Pak odbočíte doprava a půjdete přes Šunko-flekáče až po Krupicátu. V každém z těchto měst platí jediné pravidlo: "Přejezte se!!!" Tato města můžeme navštěvovat i ochutnávat, stejně tak i hromadu dalších měst. Pak ale na konci krajiny nedělního oběda uvidíte krabici, otevřete ji a v ní bude vaše nejoblíbenější jídlo, které můžete sníst. Jakmile ho sníte, objevíte se doma u stolu s prázdným talířem, na kterém sice bylo nejoblíbenější jídlo, ale už není. Tak si odfrknete a jdete se zamknout do pokoje, protože máte pořad hlad.
Kateřina Kraftová 7.B

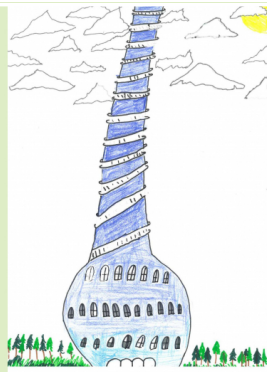
BABYLONSKÁ VĚŽ

ilustrace: Ondřej Líška 9.B

ilustrace: Šárka Voděrácká 9.B

ilustrace: Karolina Kočárková 9.B

BABYLONSKOU VĚŽ?

pozn. Babylonská věž byla podle biblické knihy Genesis ohromná budova, která měla sahat až do nebe. Lidé se rozhodli postavit město a věž až do nebe, věž tedy byla vystavěna k slávě člověka, nikoliv Boha. Bůh tehdy rozdělil dosud jediný lidský jazyk ve více jazyků a rozehnal lidi po celé zemi, protože se mu nelíbilo, že by chrám měl patřit někomu jinému než jemu samotnému.

www.wikipedie.cz

JAK SI ŽÁCI Z 9.B PŘEDSTAVUJÍ BIBLICKOU

ERBY V 7.B

ilustrace: Jan Dvořáček 7.B

ilustrace: Kateřina Nováková 7.B

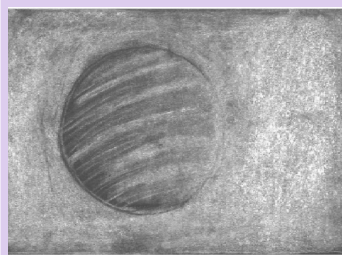
ilustrace: Tereza Hradská 7.B

V hodině dějepisu tvořili žáci 7.B návrh vlastního šlechtického erbu.

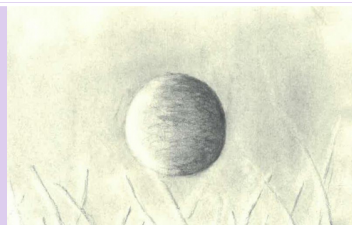
pozn. Erb (z něm. der Erbe - dědic, případně das Erbe - dědictví) je barevné grafické znamení, které označuje konkrétní osobu, respektive rod, a to zejména znakem umístěným na štítě. Často existuje pro daný erb i nějaký příběh, který vysvětluje význam jednotlivých barev a použití obrázků zvířat či jiných symbolů.

www.wikipedie.cz

Výtvarné práce ve 6. ročníku

ilustrace: Beáta Voděrácká 6.B

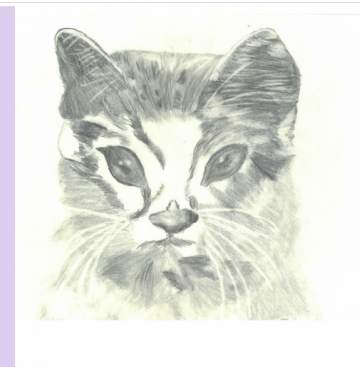

ilustrace: Miloš Korejs 6.B

Žáci 6. B tvořili pravou mozkovou hemisférou určité zajímavé černobílé kresby, inspirované vesmírem a zvířecí říší.

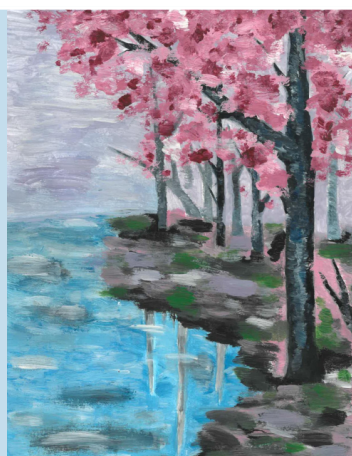
ilustrace: Miloš Korejs 6.B

ilustrace: Dáda Kačírková 6.B

ilustrace: Kristina Dvořáková 7.B

ilustrace: Anežka Šulcová 7.A

ilustrace: Kristina Dvořáková 7.B

ilustrace: .Kateřina Doležalová 7.A

Žáci ze 7. ročníku se určitě s chutí pustili do kreseb, můžeme obdivovat bohnický kostel či dokreslený

portrét. Zaujme nás určitě i motiv stromů a neobvyklý portrét.